

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ Π. ΠΑΤΡΩΝ ΓΕΡΜΑΝΟΥ

Τὸ κατωτέρω σημείωμα, σχετικὸν πρὸς τὸν ἰδιωτικὸν βίον τοῦ ἀειμνήστου Παλ. Πατρῶν Γερμανοῦ, ὀφείλεται εἰς τὸν ἐν Ζακύνθῳ

ἐγκριτὸν λόγιον κ. Λεωνίδα Ζώην, γνωστὸν ἤδη ἀπὸ πολλοῦ εἰς τοὺς φιλολογικοὺς κύκλους διὰ τὰς ἀξιολόγους καὶ παντοίας ἱστορικὰς καὶ φιλολογικὰς πραγματείας καὶ συγγραφάς του. Ὁ κ. Ζώης, τυγχάνων νῦν καὶ ὑπαρχαιοφύλαξ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ Ἀρχαιοφυλακείου, ὅπερ καὶ ἐταξινόμησε, κατέγινεν ἰδιαιτέρως εἰς μεσαιωνολογικὰς μελέτας ἐκδούς πλεῖστα ἐποικοδομητικὰ ἔργα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ Λεξικὸν φιλολογικὸν καὶ ἱστορικὸν Ζακύνθου—περὶ τῶν ἐν Ζακύνθῳ Μονῶν—τῆς Δημοσίας αὐτόθι Βιβλιοθήκης—Ἱστορικὰ Μελετήματα—Βιογραφίας ἐπισήμων ἀνδρῶν—Σελίδας ἐκ τῆς Ἑλλήν. Ἐπαναστάσεως, καὶ ἄλλα. Διευθύνει προσέτι ἀπὸ τοῦ 1892 τὸ αὐτόθι κοινωνικὸν καὶ φιλολογικὸν περιοδικὸν «Αἱ Μοῦσαι», διατελεῖ δὲ καὶ γραμματεὺς τοῦ τμήματος τοῦ «Ἑλληνισμοῦ». Περὶ τῆς σπουδαιότητος τῶν ἱστορικῶν καὶ μεσαιωνολογικῶν του μελετῶν μνημονεύουσι διάφοροι ἡμεδαποὶ καὶ ξένοι συγγραφεῖς, ἐν οἷς ὁ Miller, ὁ Legrand, ὁ Canna καὶ ἄλλοι.]

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΚΙΝΗΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ

Ἡ περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀοιδήμου Μητροπολίτου Π. Πατρῶν Γερμανοῦ καὶ τῆς ἐθνωφελοῦς αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν δράσεως, ἱκανῶς παρὰ διαφόρων βιογράφων καὶ ἱστορικῶν ἐγένοντο γνωστά¹. Βραχὺ οὐχ ἦττον σημείωμα, ἄγνωστον, καθόσον γνωρίζομεν,

1) Αἰνιγάνος «Βιβλ. τοῦ λαοῦ. Γερμανὸς ὁ Π. Πατρῶν.»—Φιλήμονος «Δοκ. Ἱστ. Ἑλλ. Ἐπαναστάσεως.»—Finlay «Hist. of the Greek revolution.»—Gordon «Hist. of the Greek revolution.»—Rouqueville «Hist. de la régénération de la Grèce.»—Α. Γούδα «Βίοι παράλληλοι.»—Σ. Θωμοπούλου «Ἱστ. τῆς πόλεως Πατρῶν» καὶ ἄλλοι. Κατὰ τὸν Θωμόπουλον, ὁ Ἱεράρχης ἐγενν. τῷ 1777 ἐν Θησῶα τῆς Δημητσάνης, κατὰ δὲ τὸν Γούδαν, ἀπέθανεν οὗτος ἐν Ναυπλίῳ τῇ 10 Μαΐου 1826.

καὶ πρὸς τὸν βίον τοῦ Ἱεράρχου σχετιζόμενον, δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ δημοσιεύσωμεν, ὅπως γνωσθῇ ἐξ αὐτοῦ ἡ πρὸς φύλαξιν εἰς χεῖρας τοῦ Γεωργίου Παναγιωτοπούλου ἐμπιστευθεῖσα κινήτῃ τοῦ Γερμανοῦ περιουσία, ὃν, ἐν Πελοποννήσῳ διαμένοντα, ὁ αὐτὸς Παναγιωτόπουλος ἀποθανὼν κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1825 γενικὸν κατέστησε κληρονόμον του.

Γνωσθέντος ἐν Ναυπλίῳ, ἔνθα διέμενεν ὁ Γερμανός, τοῦ θανάτου τοῦ εἰρημένου Παναγιωτοπούλου, ἔπεμψεν ὁ Ἱεράρχης τὸν ἱεροδιάκονον Θεόφιλον Βλασόπουλον, νόμιμον ἐπίτροπον αὐτοῦ, εἰς Ζάκυνθον, ὅπως παραλάβῃ τὴν κληρονομίαν, συγκαιμένην ἐξ ἐπίπλων, πιστωμάτων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων καὶ τηρουμένην παρὰ τῷ Γεωργίῳ Καλοδούκᾳ.

Καὶ ὄντως· ἀφικόμενος εἰς Ζάκυνθον ὁ ἱεροδιάκονος Θεόφιλος, παρέλαβε, τῇ 4 Φεβρουαρίου 1826, τὰ εἰς τὸν Μητροπολίτην ἀνήκοντα ἀντικείμενα, ἐν οἷς καὶ κιθώτιόν τι τοῦ Νικολάου Λόντου, τῇ σφραγίδι τοῦ Γερμανοῦ ἐσφραγισμένον, ἐπαφῆσας τῷ Καλοδούκᾳ τὴν κατωτέρω ἀπόδειξιν, προσυπογεγραμμένην καὶ παρὰ τῆς Ἑλένης Καλαμογάρτου, γυναικαδέλφης τοῦ Λόντου.

« Ἐξεκαθαρίζει ὁ ὑπογεγραμμένος ἱεροδιάκονος Θεόφιλος, ὡς » ἐπίτροπος τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ Πανιερωτάτου ἁγίου Π. Πατρῶν » κυρ. κυρ. Γερμανοῦ, κατὰ τὴν αὐτοῦ ἐπιτροπικὴν γραμμένην ἐν » Ναυπλίῳ τῇ 6 Δεκεμβρίου 1825 χιλίους ὀκτακοσίους εἴκοσι πέντε, » ὅτι ἐπερίλαβε παρὰ τοῦ κυρ. Γεωργίου Καλοδούκα καὶ τῆς κυρίας » Ἑλένης συμδίας τοῦ κυρ. Ἀνδρέα Καλαμογάρτου ἐκτελεστῶν » τῆς διαθήκης τοῦ τώρα ποτὲ Γεωργίου Παναγιωτοπούλου, κατὰ » τὴν διαταγὴν 20 εἴκοσι Ὀκτωβρίου, πρώτη Νοεμβρίου 1825: χι- » λίους ὀκτακοσίους εἴκοσιπέντε, τὰ κάτωθεν γεγραμμένα πράγ- » ματα, ὅπου εἶναι τὰ ἴδια, τὰ ὅποια ἦτον ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ρηθέντος » Πανιερωτάτου ἁγίου Παλ. Πατρῶν, καὶ ὅπου ἡ Πανιερότητά του » εἶχε δώσει εἰς χεῖρας τοῦ ἄνω εἰρημένου τεθνηκότος Παναγιωτο- » πούλου διὰ νὰ τοῦ τὰ φυλάττῃ, ὡς σαφέστατα ἀποδεικνύεται ἀπὸ » τὸν κατάλογον καὶ ἐπομένην ξεκαθάρσιν, δοσμένην ἐν Ἀγκῶνῃ » τῇ 25 εἴκοσιπέντε Ἰουνίου 1824 χιλίους ὀκτακοσίους εἴκοσιτέσσα- » ρας, ὑπογεγραμμένην ἰδιοχείρως τοῦ ἄνωθεν Παναγιωτοπούλου » καὶ ὑπάρχουσιν εἰς χεῖρας τοῦ κάτωθεν ὑπογεγραμμένου ἱεροδια- » κόνου Θεοφίλου, φυλαττόμενον γενικῶς πᾶν δικαίωμα, ὅπου ὁ ἄνω » εἰρημένος Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κυρ. Γερμανός ἤμπορεῖ » νὰ ἔχῃ ἐπὶ τούτου. Καὶ ἀπὸ τὴν παρῶσαν ξεκαθάρσιν γίνονται » δύο παρόμοιοι σχέδια διὰ νὰ βαστᾷ τὸ μὲν ὁ ρηθεὶς ὑπογεγραμμέ- » νος ἱεροδιάκονος, καὶ τὸ ἕτερον οἱ ἄνωθεν ἐκτελεσταὶ τῆς διαθή- » κης τοῦ τεθνεῶτος Παναγιωτοπούλου, ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὰ δύο » αὐτὰ μέρη πρὸς ἀμοιβαίαν ἀσφάλειαν».

« Ἀκολουθεῖ ὀπισθεν ὁ κατάλογος τῶν λαμβανομένων πραγμάτων, » 7 γούνας, 1 κονταγούνη, 5 ἄντερὰ, 1 κάπι λαχοῦρ, 1 ράσσον, 2 » ἐπανωκαλύμμαυχα, 2 ζωνάρια λαχοῦρά, 3 ποκτζάδες, οἱ δύο λα- » χουρά, 1 κουμποῦρ, 1 σουπάρα, 1 τζιπενλίκι, 1 τακίμι διακονικά,

» 1 φορτζεράκι με διάφορα ἔγγραφα καὶ τρία κτένια, 1 ἔτι με διά-
 » φορα ἔγγραφα, 1 ἔτι εἰς τὸ ὁποῖον ἦν μία ταμδακέρα ἀσημένια,
 » με μίαν ἀντίκαν, ἐν κωνσταντινάτον, τρία κομμάτια μάλαγμα, 1
 » ζάρφον χρυσοῦν με τὸ φλετζάνι του, 2 ταμδακέρας ἢ μία σομάκι
 » καὶ ἡ ἄλλη γιαλι κόκκινον, 2 θήκας με ἔγγραφα ἀναγκαῖα, 5
 » ἱμαμέδες, 1 κομμάτι δαμάσκον μεγάλον κεντητόν, 7 μακέζε κυ-
 » πρώτικα, 1 σεπέτι μεγάλον μ' ὅλα τὰ φορέματα καὶ ἀσημικὸν τῆς
 » μακαρίτισας Χρυσάνθης, 1 φορτζερί με τέσσαρα ἱχρέδα μάλλινα,
 » 1 μεκάτι πανί ρωσσικόν, 1 γκρέμι ἀσημένιον, 1 ράχι ὁμοιον, 1
 » ρεσμὲν ὁμοιον, 1 ἱκλίφ σέλας ρούχινον με καμπεράδες ἀσημένιους,
 » 1 χασέ ρούχ' κεντητόν, 1 ταιγάρ σκάλας τοῦ ἀλόγου, 1 φορτζέρ
 » με μία κολτρίνα κρεθδατιοῦ ἰνδιάνα, 2 περδέδες ἄσπροι, 1 θήκη
 » κουλτουκιοῦ ἰνδιάνα, 19 προσκεφαλάδες κυπριώτικες, 7 θήκαι
 » μαξιλάρια τοῦ ὕπνου, 1 κουλτούκιον δαμάσκο κίτρινον, 5 κομμά-
 » τια ὁμοιον, 5 κουλτούκια ρούχινα, 1 μακάτι ὁμοιον κόκκινον, 1
 » ὥρολόγιον τοῦ ταβουλίνου, 5 παπλώματα, 1 σιλτές με βαμβάκι,
 » 3 μαξιλάρια τοῦ ὕπνου με πούπουλα, 4 τζιπούνια, 2 ταβλάδες
 » μεγάλοι, 1 φανός, 2 πρίκια τοῦ τζαγιοῦ, μία μουσταργέρα με τὸ
 » χουλιάρι τῆς, 63 κομμάτια βιβλία, 1 λαγανόπρικον τουμπεκέν, 1
 » κανοῦλι τουφεκίσον, 8 φλετζάνια με τὰ πιατάκια των, 1 κομμάτι
 » ρούχον καινούριον, 14 πράτζα φανέλα, 1 φρουστίνι, μία ὀμπρέλα,
 » μία πότηζα με ἱατρικόν, 1 κουτουνίο. — Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ὄντα
 » πράγματα τοῦ πανσεβάστου μοι γέροντος τὰ ἔλαβον, τὰ δὲ τοῦ
 » μακαρίτου ὁποῦ εἶναι μόνον καὶ μόνον τὰ φορέματα ὁποῦ ἐφόρει,
 » ἔδωκα κατάστιχον ¹ δι' αὐτὰ εἰς χεῖρας τοῦ κυρ. Γεωργίου Καλο-
 » δούκα ὑπογεγραμμένον ἰδιοχείρως μου, — αὐκς'. φευρουαρίου δ'. ἐν
 » Ζακύνθῳ. Ὁ Ἱεροδιάκονος Θεόφιλος. — Ἑλένη Καλαμογδάρτου ».

Ἐπὶ τῇ εἰδήσει τοῦ θανάτου ἐν Ἀργεὶ τοῦ Νικολάου Λόντου, ὁ
 ἀδελφός αὐτοῦ Χριστόδουλος ² ἐνήργησε κατάσχεσιν, τῇ 29 Ἰουλίου
 1826, εἰς βάρος τοῦ Γεωργίου Καλαμογδάρτου, ὡς κληρονόμου τοῦ
 ἀποθανόντος Μητροπολίτου, ἁξίῳ νὰ λάβῃ τὸ εἰρημένον κιβώτιον,
 ἀλλὰ τοῦτο εἶχε μετακομισθῇ εἰς Ναύπλιον παρὰ τῶν κληρονόμων
 τοῦ Μητροπολίτου ἱερέως Βελισαρίου Οἰκονόμου καὶ υἱοῦ αὐτοῦ
 Βασιλείου, ἱερέως Καλλινίκου τοῦ Δασκάλου, Παναγ. Ἱερεμίου,
 Παναγ. Παπαδημητρίου, πρὸς τοῦτο ἐν Ζακύνθῳ ἀφικομένων, καὶ
 τοῦ ἱεροδιακόνου Θεοδοσίου, κατὰ τὴν κατωτέρω πιστοποιήσιν :

« Ἀριθμ. 179. Ἡ Γενικὴ Ἀστυνομία δηλοποιεῖ, ὅτι τὸ κιβώτιον
 » με διάφορα ἔγγραφα ἀνήκοντα εἰς τὸν μακαρίτην Λόντον πατρι-

1) Τὸ κατάστιχον τοῦτο τηρεῖται ἐν τῷ φακέλλῳ, ἐν ᾧ καὶ τὰ λοιπὰ
 ἔγγραφα, ἐξ ὧν παρελάβομεν τὸ ἐν λόγῳ ἱστορικὸν σημεῖωμα.

2) Οὗτος πολλὰ μετέλθε μέσα, ὅπως ἰδιοποιηθῇ τὴν περιουσίαν τῆς
 γυναικαδέλφης του Ἀναστασίας Ἀντωνοπούλου, χήρας τοῦ Νικολάου
 Λόντου, ἀποθανόντος ἐν Ἀργεὶ, κατὰ Μάιον τοῦ 1824, ἀλλὰ παραβιάσας
 κιβώτιον ἐσφραγισμένον παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐν ᾧ διάφορα τῆς γυναι-
 καδέλφης του Ἀναστασίας ἀντικείμενα, κατεδικάσθη, γέρον τὴν ἡλικίαν,
 καὶ ἐβλήθη εἰς τὰς φυλακὰς Ζακύνθου, ὁπόθεν ἀσθενήσας μετεκομίσθη
 εἰς τὸ Νοσοκομεῖον.

» νόν, ὁποῦ εὐρέθη εἰς τὰ πράγματα τοῦ μακαρίτου Παλ. Πατρῶν
 » ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγίδα του, ἐλήφθη ἀπὸ τὴν Γενικὴν
 » Ἀστυνομίαν καὶ διηυθύνθη κατ' ἀνωτέραν διαταγὴν εἰς ἀσφαλῆ
 » ἀποθήκην. Τῇ 28 Ἰουνίου 1826, ἐν ναυπλίῳ. Ὁ Γενικός Ἀστυνό-
 » μος καὶ ἀντ' αὐτοῦ ὁ Γενικός Γραμ. Π. Βούλης ».

Ζάκυνθος, 1909.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Χ. ΖΩΗΣ

ΣΙΛΟΥΕΤΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

“Ο ΚΡΥΟΣ—ΜΠΟΥΖΙ,,

ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ κάθε καλοκαίρι εἰς τὰ ἀθηναϊκὰ τρίστρατα, μαζί
 μὲ τὰ τσιτζίκια, τὰ κουνούπια, τῆς ἀκρίδες, τὰ κοψίματα καί...
 τὸν κοιλιακὸν τύπον, μὲ τὸν ὅποιον μάλιστα
 ἔχει καὶ ἰδιαιτέρας δοσοληφίας καὶ συνεννοή-
 σεις! Εἶνε φρούτο νεόφερτο. Καλὰ-καλὰ δὲν
 ἐπολιτογραφήθη ἀκόμα εἰς τὸ δαιμόνιον ἄστυ.
 Ὁ καστανᾶς, ὁ κουλουρτζῆς, ὁ στραγαλατζῆς,
 ὁ φυσικᾶς, ἡ λατέρνα ἢ κουρελιάζουσα τῇ
 Νόρμα, ὁ βραχνιασμένος φωνογράφος ποῦ ξεσχί-
 ζει αὐτιά καὶ νεύρα, τὸ ὄργανέτο ποῦ καθουρ-
 δίξει καὶ ξεροψῆνει τὴ δύστηχην τὴ Τραδιᾶτα—
 ὅλα αὐτὰ εἶνε πλέον τύποι καὶ πράγματα καὶ
 βασανιστήρια γηγενῆ, ἀθηναϊκώτατα.

Ἀλλὰ ὁ «κρύος-μπούζι» εἶνε ἀπὸ τὰς νεω-
 τέρας πληγὰς τῶν ἀθηναϊκῶν δρόμων. Φρούτο
 ξενικό. Μόλις πρὸ τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτῶν μᾶς
 ἦλθε—ἐνέσκηψε δηλαδὴ—ἀπὸ τὸ Καράκιοι τοῦ
 Γαλατᾶ καὶ τὰ καλντερίμια τῆς Σταμπούλ.

Τὸν εἶδατε; τὸν ἐγνωρίσατε; Προφυλαχθῆτε
 ῥίγισον, τριψθῆτε μὲ ῥιγᾶκι φανικὸν ὀξύ, νὰ σᾶς
 τὸν παρουσιάσωμεν.

Ἐνα φέσι τουρλωτό, κόκκινο, μὲ μίαν φούν-
 ταν ὀπισθεν σπαρκατικῶς ταλαντευομένην· μία
 ἄσπρη... δῆθεν μπλουζα λιγδωμένη λευκότητος·

κάμποσα ποτήρια, ἀξιεπαίνως ἀκάθαρτα καὶ τρομακτικά, δι' αὐτὸ
 δὲ ἴσα-ἴσα παρατεταγμένα εἰς τὸ σελάχι· περὶ τὴν ὀσφύν, δίκην
 φορικῶν ὀπλῶν· ἓνα τεράστιον ἐπ' ὧμων μπρούτζινο σαμοδᾶρι—
 σαμοδᾶρι κυριολεκτικῶς—ἐντὸς τοῦ ὁποίου τὸ «κρύο-μπούζι»

